

ACC. N:R M. 11867:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

V. hade en "Bruabok" (även kallad gåvobok), som hennes man en gång köpt på auktion. - När man skulle trolova sig, brukade man resa och "köpa gåve" på marknaden i Ljungby. Fru V. och hennes man hade själva förlovat sig på Ljungby marknad.

Boken som var väl bibehållen var av typ karvsnitt och innehöll:

Den Sw. Ps.-Boken, Götheborg 1810, Samuel Norberg K.G. Boktr. (Även Evangelieboken fanns). - Rödblunt guldpresstat skinnband, rygg med guldpresning och grön etikett.

Texten i nedre fältet löd:

"Then mig älskar, Han skall warda älskat af minom fader och jag skall älska honom. Joh. 14."

I hjärtan (?) som vanligt: "I fridsamhet och ro etc.

Fru V. företedde även en bibel, tryckt i Sthlm 1729 hos Schneider. Vackert exemplar. Svart skinnband med 2 spännen av läder å båda sidor beslagna med bleckplåt. Närmast ryggen en dekor i blindpresning, markerande binden (?). Upptill och nedtill å båda.

ACC. N:R M. 11867:2.

2.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 1) Kyrkogrimen - visste ingenting.
Grimleter - kallas t.ex. barn, som äro smutsiga i ansiktet.
Grimla - konamn.
- 2) Onda bettet fick man i fingrarna. Själv hade hon haft det två gånger. En gång fick hon det när hon var ute i vedbon. En gumma Lickna (?) hade kokt ihop en salva som var gjord av av "nio sorter" och det skulle läggas på fingret så hett som möjligt och ha det på tills värken släppte. Men det hjälpte inte utan berättaren tog och lade på äggula och salt och det var bra.
Onda bettet fick man av en liten mask.
- 3) Kände ej till nedgrävning av levande djur, ej ens ormar, men hade hört talas om nedgrävning under tröskeln stål av hammar eller yta och annat.
- 4) Årsgång. I min farfars ungdomstid gick de julnatten årsgång kring kyrkan. Huruvida man mötte glosen visste ber. ej.
- 5) På julafton kunde av askan efter julbrasan ses vad som kunde inträffa i framtiden.

- 6) I Odensjö socken finns två hälsokällor, den ena i Loshult, och den andra vid Hult, ned mot sjön. Vid källan i Loshult förekom brunnsbrickning. Folk från främmande orter kommo förr dit och bodde då i Loshult längre tid. Det är en järnkälla. Ungdomen samlades dit vid midsommar men det offrades ej. Man ansåg dock vattnet hälsobringande. Mina förfäder, både far och farfar, ha varit där och druckit.

Källan i Hult har jag haft mycket nytta av. Det är ej längre dit än man orkar gå. Vi hämtade också vatten på flaskor från denna källa.

- 7) Under logen brukade man ej nedlägga något för att det skulle bringa ...

- 8) Påskeldar - förekomma ännu ibland på påskafton och så skjuter dom, om inte annat tog man två brädlappar och slog ihop så det skulle låta sommett skott.

För ett tiotal år sedan började man även bränna majbål på Valborgsmässoafton. Det var J.U.F. som anordnade bäl^{en}.^r

Man dansar kring bäl^{en} och de våghalsiga hoppar över elden, så det är nog många som kommer hem med brända fötter.

På påskafton samlas fortfarande alla män som har lant-

ACC. N:R M. 11867:4.

4.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

bruk till byastämma. Då överlägges och bestämmes om strand (d.v.s. fiske) och gårdsgårdar o.a.. Aldermansbyte sker också då. Gille hålles och äggtoddy och sprit förtäres. Ett par dagar efteråt samlas fruntimmerna till gille.

9) Varphögar. Vid vägen mot Åsens station låg en "värphög" ända tills vägen breddades för något år sedan. Stället kallades "värpet" och backen intill "värpelien". En man hade där blivit ihjälstängad av en tjur. men det var långt före min tid. Den bestod bara av riskvistar som offrades. Det var för att det inte skulle bli bortglömt.

10) Odens jakt. Ber. hade ingenting hört därom och visste ej vad som menades men dottern kände till att man kallade ljud i luften på vårar och höstar för Odens jakt.

Oden ansåg man ligga begravd här i Odensjö.